

Maria C. Noroc

POVEȘTI CU TÂLC pentru cei mici

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

CUPRINS

MELODIA INIMII	7
LUMINA ADEVĂRULUI	12
ZEUL PĂDURII	17
STICLUȚA FERMECATĂ	22
PIATRA DORINȚELOR	27
BOGATUL ȘI VÂSLAȘUL	32
BĂIATUL, PÂINEA ȘI JUDECATA	35
FETIȚA CARE IUBEA CĂRȚILE	40
BOBUL RĂTĂCIT	44
PUTEREA UNUI VIS	49
OAZA FERMECATĂ	54
SECRETUL LUI LIN	59
ORĂȘELUL DE CARTON	62
DARUL BUNĂTĂȚII	67

MELODIA INIMII

A fost odată un om care și-a petrecut întreaga viață făcând ceea ce trebuia, nu ceea ce îl făcea fericit. Îi plăcea muzica, însă nu avusese niciodată curajul să își urmeze pasiunea. Se gândea mereu la stabilitate, la responsabilități, la cum să fie un om corect. Anii au trecut, iar singura care îi cunoștea adevărata inimă era soția lui. Ea îi spunea mereu că, într-o zi, va trebui să lase totul deoparte și să cânte, să fie liber. Dar el nu îndrăznea.

După ce soția lui s-a stins, lumea i-a devenit rece și singuratică. Nu mai avea nimic de pierdut. Într-o dimineață, și-a luat vioara, instrumentul pe care îl ținuse ascuns atât de mulți ani, și a ieșit în stradă. A început să cânte, timid la început, apoi din ce în ce mai liber. Și-a dat seama că, de fiecare dată când arcușul atinge coardele, simțea că soția lui era acolo, alături de el. În fiecare notă

era șoapta ei blândă, în fiecare melodie era vocea care îl încurajase mereu.

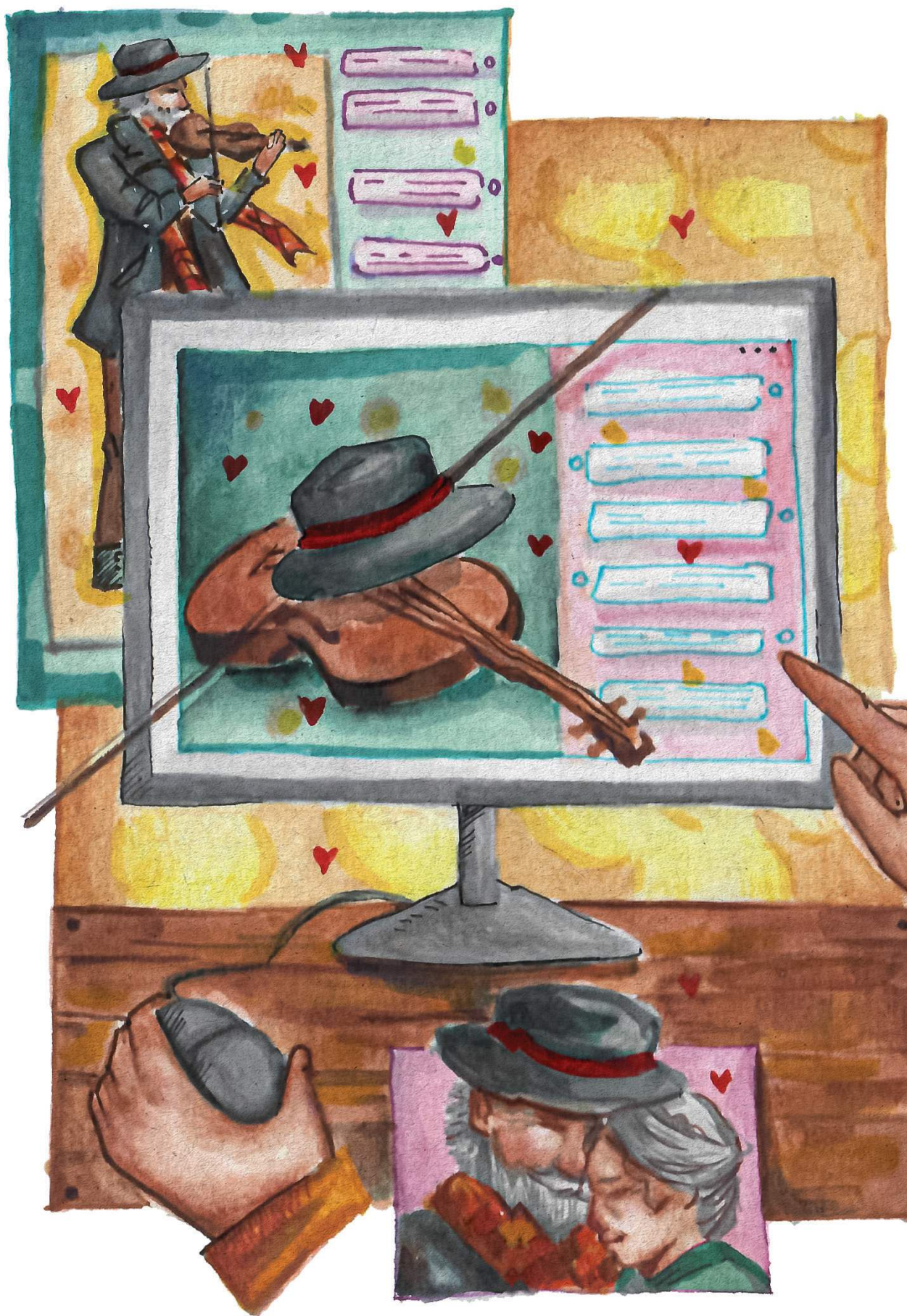
Nu strângea mulți bani. Nu mulți se opreau să-l asculte. Dar fiecare notă pe care o cânta îi aducea o bucurie pe care nu o cunoscuse niciodată.

Cu fiecare melodie, simțea că sufletul lui se elibera, iar dorul de soția sa devenea mai ușor de purtat.

Într-o zi, una dintre nepoatele lui l-a văzut pe stradă. A fost uluită. Nu-l mai văzuse niciodată așa, plin de pasiune, fericit. A scos telefonul și l-a înregistrat. A postat videoclipul pe internet, fără să-i spună. În câteva zile, povestea lui s-a răspândit peste tot. Oamenii din toate colțurile orașului au început să vină să-l vadă, să-l asculte.

Apoi, un mesaj a venit de nicăieri. Cineva îi oferea un loc pe scenă. O ocazie de a cânta în fața unui public adevărat. Cu emoție, a acceptat. În seara aceea, când a ridicat vioara și a început să cânte, nu mai era doar un bătrân pe stradă.

Era un artist, așa cum visase dintotdeauna. Și acolo, sub lumina reflectoarelor, în mijlocul

aplauzelor, a simțit-o din nou pe soția sa lângă el. Știa că îl privea, că îl asculta și era mândră.

Astfel, muzica l-a eliberat. Morala? Niciodată nu e prea târziu să îți urmezi visele. Trebuie doar să ai curajul să le ascuți.

